

Tam Thập Tam Cung

Chương 66

Chiêu Thập Lục Lòng

Nhan m b ánh th c b i ti ng vàng anh l nh lót ngoài c a s . Nàng b t d y nh lò xo. êm qua đ ng nh nàng ã chiêm bao m t gi c m r t k l , trong m nàng c nh Di n bích an nh ng mãi v n không dám chìa tay ra l y.

M t giây lát t nh h n ra, Nhan m ph i g i là th t m kinh h n. êm qua Đ M c s n ch b o nàng xem ch ng gi g i ng i d y, th mà nàng l i lo ngo nh mộng ng khò m t. Nàng kh nhúc nhích, m t chỉ c ch n v a m m v a x p tu t kh i ng i, l i xoay u nhìn m i th xung quanh, m hôi l nh túa ra nh t m.

Nàng không nh ng ã ng quên, mà khi th c d y còn ã bay sang n m trên gi ng s n ch . Vì c này không kh i có phân gi t gân.

Nàng kéo ch n ra, ch th y gi ng trong hoàn toàn ph ng phiu, xem ch ng không có ai v a n m qua.

Đ M c s n ch âu r i?

Nhan m d n gi ng xong xuôi thì nhìn th y chi c h p g m ng Di n bích an c t tùy ti n trên bàn, b ng r t mu n l y nh ng cu i cùng v n không ra tay. Bấy gi mà l y thì ch ng khác nào b o v i s n ch v t là do nàng cu m m t.

C ngày tr i Nhan m c ng n ng n ng ng .

Bách Linh m n p l tr m nhìn vào trong, c i nói: “C ng t i ta quên không đ n, th tr m h ng này có tác đ ng giúp đ ng , t quá nhi u s không khác gì mê h ng, ch c n m t m u b ng móng tay là , nàng xem ã t h t nhi u th này. C ng may nàng có m c a s thông gió, n u không ng li n m i ngày n a tháng c ng ch a đ y n i”.

Nh ng Nhan m bi t c a s v n c óng kín, ng nhiên ng i m c ng không ph i nàng.

Nhan m th ra m t h i. Th o nào t i qua nàng không c ng c mà ng thi p i, hóa ra là do ch tr m h ng này.

“Đ M c s n ch i âu r i?”

“Nàng ch a bi t sao, s n ch ng i g n ây b th ng còn ch a bình ph c nên th ng xuyên vào núi, t i n th nào c ng v m t chuy n.”

Nhan mỉm cười vô cùng buồn rầu. Sản phẩm thì thật phóng khoáng thật hào sảng, nàng thì phải nghĩ đây mới là một vị Di nương đích thực, chắc có thể gì là các hình. Xem ra D. M. c. s. n. ch. không coi trọng gì mấy viên an này, nàng phải nghĩ cách gì lấy lòng người, rồi trong lúc vui vẻ nói không chừng sản phẩm sẽ nhận được những gì tốt nhất, khi đó có thể danh chính ngôn thuận lấy được vào tay.

Nhưng phải làm sao lấy lòng sản phẩm cho khéo không bị tẩy chay?

Tức trạng như vậy phải nghĩ là quá liều, xem chừng kết quả cũng chẳng tốt đâu, nàng phải làm sao cho thật tài tình thật kín đáo mới được.

Sở thân Nhan Mịch là thiên nhiên trời đất trên Cú Trùng Thiên, thích nghe những lời có cánh.

Nàng tưởng có đồ sơn cùng người phạm, tên Hoa Hàm Cảnh bình thường chớ gì bác bỏ mà tất nhiên ra thì phải cần ai nghe nàng tâm sự mà cảm động thì mới có thể hai phần.

Thế yêu thì sao?

Lúc đi ngang dãy hành lang nơi các khu phòng, Nhan Mịch tình cờ bắt gặp T. Lân sản phẩm đang mệt mỏi mà hậm hực vội nghiêm nghị nói chi tiết, bèn lập tức nắm tay người mua chuộc lòng người: “T. Lân sản phẩm, người hôm nay đúng là thiên thái người người, anh tuấn phi phạm”.

T. Lân vội nắm tay mà ướm hỏi môi cười đáp trả nàng.

Nhan Mịch không ngờ người này, tận dụng thời cơ thêm câu: “T. Lân sản phẩm người cười lên thật là đẹp”.

T. Lân sản phẩm thì hào hứng qua nàng, sau lưng dường như có một vòng tay nắm chặt, hào quang rực rỡ xa xăm thắp sáng.

Nhan Mịch ngỡ ngàng, mấy lời có cánh vì yêu mà nói, quả nhiên cũng có tác dụng.

Nàng nhận được khúc ngoặt, nhận được hoa viên thì thấy D. M. c. đang ngồi trên ghế quý phi dưới gốc hòe già, vẻ mặt không mấy chần chừ mà có phần xúc xích, một tay gác gùi, tay còn lại đang cầm một quyển sách. Nghe tiếng chân người chớ gì người người lui qua, rồi cúi xuống cúi xuống.

Tình sang chỗ này, Nhan Mịch lòng rất ngạc nhiên: Làm sao bị chuyện này xảy ra? Nếu người này thì há chẳng phải là trên cao ném ánh nhìn xuống, vậy thì thật quá. Nhưng nếu như người chỉ đứng bên ghế quý phi thì thật khó coi. Người thì nghĩ lui, rồi từ từ nàng cảm thấy bản thân mình gần gũi với người mang danh hào là thiên thái người người, bị người này thân mật thì cảm giác là thật đáng.

Nàng nhận được chuồn xoay trục, xoay người như nhàn người xuống. Về theo hình dung trong mắt Nhan Mịch thì nàng nghĩ ngay đến D. M. c., lát nữa bắt đầu là hình ảnh người ôm eo nàng hay nàng nép vào lòng người như chú chim nhả.

s d nh tr bàn tay. Dề âu ngay tr c khi nàng k p t mông xu ng, D M c ã t ng t i t th , ng i l i ngay ng n ng hoàng, th là gi a hai ng i l p t c hình thành m t kho ng cách nhét v a thêm m t ng i n a.

Nhan m ng n tò te. V a m màn ã không thu n l i nh ng nàng ã d c túi t c c, nh t nh ph i làm sao cho m i phân v n m i, chút v p vấp m n không thềm m x a. M t không bi n s c, nàng nhích m t chút v phía D M c, th y h n không ph n ng gì, bèn nhích g n thêm chút n a.

D M c t sách xu ng, dùng m t ánh m t i m nhiên nhìn nàng.

Nhan m hít m nh m t h i, nghi n r ng kéo l y tay D M c, c ng nh c m mi ng: “S n ch , ng i ang c sách gì v y?”.

D M c không th t n a l i, l t bìa sách cho nàng xem.

Trên trang bìa màu lam nh t là b n ch vi t b ng ch L , *Ph c Hi thu t s* .

Nhan m v n còn tính m n quy n sách h n ang c th hi n m t chút h c th c c a b n thân, ti n th l y ó mào u câu chuy n. Nh ng v a nhìn th y dòng ch ngoài bìa thì nàng ã ngay l p t c u xù. *Ph c Hi thu t s* là môn h c v n r t cao thâm, tr c ây nàng t ng không d i m t l n nh ng i vào bàn h c th , k t qu l n nào l n n y c ng u l t không h t n i m t trang. “S n ch ng i úng là bác h c a tài.”

D M c m c cho nàng nú l y tay mình, n a c i n a không: “V y sao?”.

Nhan m v i áp: “ úng v y úng v y, s n ch không nh ng bác h c a tài, t ng m o l i còn r t i n trai”. Câu này v a ra kh i mi ng thì c m giác ng ng m m tr c ó c ng tiêu tan h t, nàng l u loát ti p luôn: “Ti c là Nhan m không th y s n ch ng i c i m y...”.

D M c kh nh ng mày: “Ng i mu n th y ta c i?”.

Th y ch cu c tho i ã r vào úng h ng, nàng li n c i m m áp: “Ng i c i thì nói lên tâm tình ang r t t, v y Nhan m trong lòng d nhiên c ng vì s n ch vui mà vui lây r i”.

D M c nhìn nàng m t lúc, nho n môi c i: “Ng i c ng th t bi t nói chuy n”.

Nhan m t c kh c áp: “ âu có âu có, ây toàn b u là l i t tâm can Nhan m mà”.

“V y theo ng i th y, ta là ng i nh th nào?”

“S n ch i nhân v a p trai v a thông minh, tu vi l i thâm h u, tính khí i m t nh hòa, không ra v b trên, r t d g n...” Nàng ch ng có tâm trí âu ý xem D M c có nh ng u i m này không, phàm th có th ngh ra u li t kê tu t, nhi t li t tăng b c i ph ng thành m t yêu tinh anh minh th n v trên tr i d i t có m t không hai.

“Nàng nói đi t, D. M. c rút tay v : “Nhan m, n u nh ng l i tâng b c này ng i ã nói xong, phi n ng i giúp ta pha m t tách trà mang sang đây, nhà b p tr c m t r trái”.

Nhan m nh n ra, ch d a vào vài l i nói ng t mà mu n l y lòng i ph ng, ó là i u không th .

Nàng ã làm m t vi c ngu xu n.

Nhan m quy t nh i th nh giáo Bách Linh.

“Bách Linh, t nói xem s n ch thích nh t là th gì?”

“ m... Hình nh không c bi t thích th gì thì ph i.”

“V y t có nh tr c gi có th gì s n ch nhìn th y mà khi n tâm tr ng c bi t vui v không?”

Bách Linh chau mày nh l i m t lúc, b o: “Có m t l n ng i ra ngoài xem tu ng, xem liên t c m y ngày li n, ch c c ng có th coi là m t s thích...”.

Nhan m chân tay m m nh n: D. M. c thích nghe tu ng hát, nàng âu th nào dùng yêu thu t bi n ra gánh hát di n cho h n xem. Còn n u b t b n thân nàng xong pha ra tr n thì thôi mi n i, m c công nàng hát quá khó nghe ch c cho i ph ng n i óa.

“A, ta nh r i, ao cá sau h u hoa viên là c a s n ch nuôi, gi D u ngày nào ng i c ng ra cho cá n, nh ng cái này xem ra là thói quen thì úng h n.”

B t lu n là s thích hay thói quen, tóm l i ây chính là c h i ngàn n m có m t.

Nhan m lòng y mẫn nguy n b ng m t h th c n cho cá, canh gi ng s n bên ao i D. M. c i ngang. Gi D u kém m t chút, nàng b t u r i th c n xu ng ao, ám cá nh trong ao con nào con n y qu y uôi b i t i giành nhau p m i.

Lúc D. M. c t i n i, h th c n trên tay Nhan m ã v i h t n a, con cá giành nh ng nh t ao ang ng a b ng lên tr i ch m ch p l t mình l i. D. M. c chìa tay, con cá v a n no tr ng b ng xo ch cái t trong ao bay ra áp xu ng tay h n. H n k p l y con cá, ôi m t en sâu hun hút li c nhìn Nhan m, tay bóp nh , con cá kia l p t c nôn s ch không sót m t mi ng ch th c n v a p.

Nhan m r t t bi t thân bi t ph n, rón rén t t lù ra sau.

D. M. c b c t i c nh ao sen, ném con cá v a nôn xong xuôi tr vào, con cá v a xu ng n c thì ã l p t c ho t bắt b i kh i. H n ch p hai tay sau l ng, bình m c t gi ng g i: “Nhan m”.

Nhan m ang nh xoay ng i tháo ch y thì b gi ng nói này làm cho b t ng t i th . Nàng lúng túng m mi ng: “S n ch , ng i g i Nhan m?”.

D. M. c ng khí bình m vô cùng: “B y cá ây, sau này ng i không c n n cho n n a”.

Liên tục làm ra hai viên cẩu xu n, nàng đã không thể nào ngừng được, chỉ cúi gằm mặt lí nhí: “Đ, Nhan m b i t r i”.

H li n hai v nh v y, cho dù da m t Nhan m có dày h n n a c ng ch u không n i.

Nàng có chút ngao ngán ngh , c ti p t c th này chỉ b ng b cu c cho r i, cho dù th t s ph i tr thành m t hoa tình ng i y thi ban thì ch c c ng c n m t th i gian r t lâu n a, trong th i gian ó nói không ch ng s có chuy n bi n m i. Suy cho cùng thì, nàng c ng ch vì có chút ham h viên Di n bích an kia mà thôi.

n ngày th ba, trong lúc i ngang nhà b p, nàng th y Bách Linh ang c m qu t qu t lò, m t mùi thu c n ng n c x c vào m i...

Nhan m đ ng b c, l y làm l h i: “Bách Linh, ang n u gì v y?”.

Bách Linh b t m i ng đ y: “Là thu c c a D M c s n ch , tuy u là các lo i thu c r t b nh ng mùi thì úng là khó ng i”.

Nhan m nh l i tình tr ng mình trông th y m y ngày nay c a D M c, càng l y làm l : “Nh ng nhìn s n ch âu có v m au gì, không l v t th ng c a ng i v n ch a kh i à?”.

Bách Linh th dài: “Vi c này, ta không th tùy ti n nói v i nàng”.

Nhan m sóng m t o nh , ch t nh Nguyên an t ng b o Bách Linh a buồn chuy n ch ng gi kín c vi c gì, bèn t nh r i b o: “ã là bí m t, v y thôi ng k ta nghe làm gì.”

Bách Linh l y làm l nhìn nàng: “Nàng không tò mò ?”.

Nàng làm ra v ch ng bu n tâm: “ây là vi c riêng c a s n ch mà, ta bi t hay không th t ra c ng không quan tr ng. Bách Linh t không c n nói cho mu i bi t âu”.

Bách Linh cúi u qu t qu t, c m t lúc l i hoài nghi li c m t nhìn nàng. Nhan m trong b ng bu n c i, gi tay s s má, gi v h i: “M t ta dính gì h ?”. Bách Linh l c u l i cúi xu ng, ch ng m y ch c sau thì th t tình nh n không n i n a, d n th p gi ng nói nh v i nàng: “Ta nói r i nàng c xem nh ch a t ng nghe th y c ng ng i k cho ng i khác nghe, th t ra thì...”.

Nhan m ng i ch m h m c nh Bách Linh, kh n thi t ng t ngang: “T không c n khó x v y âu, th t s không c n cho ta bi t mà”.

“Ta nói nàng c nghe là c r i. S n ch t này ra ngoài không bi t làm sao b tr ng th ng, n hình ng i c ng gi không n i, r t nhi u lúc ch có th hóa v nguyên hình. Nàng ng nhìn ng i gi ng nh không có vi c gì, th t ra s n ch n i i vài b c thôi c ng ã r t m t.” Bách Linh v a m mi ng thì ã tuôn li n m t tràng, “Nghe nói là vì d nhãn nên m i b th ng... Nàng có bi t d nhãn không? Nghe n ó là b o v t tích t tinh hoa t tr i, s n ch mang

nó bên người đã lâu lắm rồi, tự nhiên bươm bướm hoa tinh cũng mọc, hoa tinh kia và lily cũng dần nở thì không biết làm thế nào tu vi tăng đáng kể, nhưng vì không phải là một thức ăn sống. Nhưng sống sống quá vui sướng, cuối cùng người còn biết gì...”.

“Nhìn hình người cũng không nên, nghiêm trọng vậy sao?” Nhan Mịch mà vạch mặt mà nói. “Về mặt thân thể của Đ. M. C. S. N. C. là gì?”

Bách Linh nhìn nàng thâm thúy: “Làm sao ta biết được? Yêu tinh chúng ta không thể tiết lộ thân thể cho người ngoài biết, không phải vì cái này nàng cũng không biết ư? Thêm nữa, tu vi của sống sống cao như vậy, người đã không muốn cho ta thấy, ta đi nào đi nhìn ra được thân thể của người?”.

Nhan Mịch là một hoa tinh mùa xuân, chuyện này trở nên càng thêm đáng ngạc nhiên cho nàng nói về nàng, nàng cũng tự nhiên là không biết. Quả thật trước đó nàng có ý định xem thân thể của Đ. M. C. là thế nào, nhưng lần nào cũng nhìn không ra, hóa ra là vì tu vi của người phải cao hơn nàng. Thế nhưng khi nhìn T. Lân, nàng có thể cảm thấy thân thể người tròn tròn màu vàng nhạt, là thế nào vậy?

Mà chuyện này tạm gác sang bên cái đã. Đ. M. C. S. N. C. biết gì, cũng phải đi uống nước mới được. Chén nước trong này thì dù biết hay không thì cũng là nước, như thế thì rất khó uống.

Thật ra nàng có thể học hỏi canh cho sống sống, làm thế nào là tâm lòng của nàng, liệu có thể uống chính chính thì hình như vậy, so với hai vị của người trước đó phải nói là có ích hơn nhiều.

Lưu ý phạm tội bị lâu, vậy vậy mà Nhan Mịch chưa thể qua cách này uống. Người cũng do không ban đầu quá sâu, khi nếm người trong gánh hát cho rằng nàng là con nhà phú quý gì, cũng bao giờ giao cho người vì nhóm bạn của mình, sự nàng một phút biết thiếu rồi nhà bạn.

Vậy nên giờ này nàng phải uống một nhóm bạn của mình. Nàng đã biết biết thì giáo Bách Linh, hình như cũng lý tưởng cách làm món canh gà lôi hâm nhân sâm. Hôm qua nàng ý thức sống sống như một thanh xuân, trông cũng có chút thân thể nào, cảm thấy nên thêm ít thịt thả vào bát.

Nhan Mịch rất thích nhân sâm, gà lôi, cũng như một bên bên. Lưu ý uống bên tay chân lập tức phải uống quá lâu nát nát bên canh, liệu sẽ là chất của món canh không ngon miệng. Khi gần chín, vì cũng biết liệu nào, nàng bắt đầu vào tăng ít một, lòng cũng không phải tay cho quá lâu, thành quả sẽ rất tốt trong chén uống sông uống bên.

Nhan Mịch nếm thử một chén canh, lòng tăng thì thông suốt một vị: Ông trời như thế là công bằng, tuy nàng vì vì âm mưu của người không thông như tay nghề bên này mà là biết, bù qua bù lại không sai. Thật ra nàng còn cảm

thực vật thân có lá, mọi thứ gần gũi ở trong thì bình còn, chỉ thực vật thì thua xa biệt như vậy.

Nàng tự xét bản thân là một yêu tinh rất thực tế.

Nhan mỉm cười nhìn bà đang canh bếp tìm Đ. M. C. H. n. b. y. gi. ang. ng. i. trên. b. ng. gh. ngoài. th. phòng. lim. dim, thực vật nàng thì sang thì sắc m. t. có. ph. n. ph. c. t. p.

Nhan mỉm cười nhìn nh. ng. vi. c. ngu. xu. n. mình. ã. làm, trong. lòng. có. chút. do. d., nh. ng. v. a. lia. m. t. t. i. chi. c. n. i. t. ng. canh. trên. tay. thì. quy. t. tâm. t. c. thì. dâng. cao: “S. n. ch. ...”.

Đ. M. C. ch. ng. ng. i. d. y, thu. n. tay. ch. nh. ngay. ng. n. l. i. áo. choàng: “Th. nào?”.

“S. n. ch., Nhan. mỉm. cười. n. u. canh. cho. ng. i. này, ng. i. n. m. th. m. t. ng. m. nhé?”

Đ. M. C. nhìn. nàng, l. i. nhìn. n. i. t. trên. tay. nàng: “Ng. i. l. n. u. xu. ng. b. p?”.

Nhan. mỉm. cười. r. r.: “Đ. ph. i, Nhan. mỉm. cười. còn. là. l. n. u. n. u. canh, c. t. c. ng. là. s. n. ch. n. m. th. y.”.

Đ. M. C. kh. ng. h. ng: “V. y. à...”. Lát. sau. thì. ng. i. th. ng. d. y, b. o: “V. y. ta. n. m. th. xem. sao?”.

Nhan. mỉm. cười. l. p. t. c. m. t. bát. canh. trao. t. n. tay. h. n. Đ. M. C. dùng. mu. ng. múc. m. t. ít, ng. p. ng. ng. n. a. bu. i. m. i. a. lên. mi. ng, l. i. mãi. lâu. sau. m. i. kh. g. t. u: “Không. t.”.

Nhan. mỉm. cười. b. ng. không. kh. i. ngh, trông. thái. h. n. th. này, ch. c. không. ph. i. ngh. nàng. l. n. u. xu. ng. b. p. ch. c. ch. n. s. cho. ra. m. t. m. canh. khó. nu. t. nên. m. i. làm. v. bi. tráng. v. y. ch. ? Nàng. không. vui. d. u. d. u. môi, mi. ng. l. m. b. m: “L. n. u. n. u. c. ng. cho. ra. lò. m. t. món. ngon. lành. c. mà, có. ai. quy. nh. là. nh. t. nh. s. khó. nu. t. àu?”.

Đ. M. C. chìa. tay. véo. nh. lên. m. i. nàng: “L. m. b. m. gì. y?”.

Hành. ng. này. c. a. h. n. tuy. r. t. ng. u. h. ng. nh. ng. l. i. toát. lên. ph. n. nào. c. m. giác. thân. m. t. Nhan. mỉm. cười. là. i. n. hình. c. a. lo. i. ng. i. c. n. m. t. chút. li. n. c. ng. chân. lân. ng. u, bèn. c. i. áp: “Không. có. không. có, Nhan. mỉm. cười. có. nói. gì. àu. S. n. ch., bát. canh. này. th. t. s. ch. m. c. “không. t.” ch. không. ph. i. là. “ngon. t.”?”.

Đ. M. C. t. bát. canh. ã. g. n. h. t. xu. ng, dùng. mu. ng. gõ. gõ. vi. n. bát: “Ng. i. t. qua. mà. xem”.

Nhan. mỉm. cười. lao. sang, b. Đ. M. C. c. c. cho. m. t. c. c. vào. trán: “Bên. trong. còn. sót. c. cát. này, l. n. sau. r. a. m. c. nh. cho. s. ch. m. t. chút”.

Nhan m c m t. tr c m t D M c, h u nh không có gì phút nào nàng không làm ra trò ngu xu n. Trình th ng ngày c a nàng v n âu h th m h i n m c này.

Hôm sau v a t m sáng, Bách Linh n c a c ng không bu n gõ, hùng hùng h h tông c a xông th ng vào. Nhan m b y gi còn ang m màng, đ i đ i m t nhìn nàng ta m t mày h m h m ng i ph ch xu ng c nh bàn, không kh i th c m c: “Có chuy n gì v y?”.

Bách Linh v t m t ch ng lên bàn, không bu n i áp l y n a câu, sau m i lên ti ng, gi ng không gi u n i b c b i: “ , s n ch nói ã xây m t gian v i n g n h phía nam cho nàng, lát n a nàng gói ghém c đ n sang ó mà ”.

Tin nh sét ánh ngang tai, c n bu n ng nhoáng cái ã bay bi n. “T i sao v y?”

Tuy nàng bi t ây là vi c s m mu n... D M c n m t ngón tay c ng ch a ng n nàng, ng nhiên s không gi nàng l i bên mình. Nh ng t t x u gì nàng c ng mang ti ng là th thi p c a s n ch , n c s ng còn ch a k p thì ã th t s ng cái vèo, th t là t n th ng lòng t tôn c a nàng quá.

Bách Linh cau có: “Ta làm sao bi t nguyên do? Đây, cái này là c a s n ch cho nàng”.

Nhan m trèo xu ng gi ng, th y h p g m Bách Linh a mình nhìn r t quen. Nàng v a m n p xem th , phòng ã tràn ng p m t mùi h ng dịu d u, bên trong h p không gì khác chính là Di n bích an. ang ng th ng i, b ng nàng th y Bách Linh gi n đ tóm l y chi c khay g bên trên có vài b y ph c, sau m t ti ng l c anh g n, chi c khay ã b nàng ta tay không b thành hai m nh.

Nhan m gi t b n, nh th n h i: “Bách Linh, l nào s n ch v a m ng t à, sao s c m t t khó coi quá v y...”.

Không h i thì thôi, v a c h i n thì Bách Linh ã túm ngay m t t m áo choàng trên chi c khay b y gi ã gãy làm ôi, thao thao b t tuy t: “Nàng nhìn xem trên t m áo choàng này là gì? Toàn máu là máu, s n ch t i qua nôn ra b ng này máu! Nh t nh là con r n r i vi c a xu n nh ã n u canh cho s n ch u ng, có bi t cái gì g i là ng i y u k b không v y? Tr c nay ta dùng bao nhiêu v thu c c ng ch a bao gi dám ch n nh ng th i b mang tính nhi t, th mà ta l i dám hâm c canh gà nhân sâm!”.

Nhan m t c kh c ch t đ . Tuy nàng không bi t con xà yêu nào ã xui x o b Bách Linh ghi h n, nh ng canh gà hôm qua ích th là do nàng n u...

“ a xu n nh c ng không bi t l a lúc! Gi thì hay r i, th ng th c a s n ch ã n ng thêm, t này ta ph i phanh thây con r n ranh kia ra m i c! Rõ là, há l i có lý này!” Càng nói Bách Linh càng sôi ti t, “S n ch l i còn b o không

sao, c ng không ngh xem ta ây lao tâm lao l c s c thu c là vì c gì?! Ng i nào ng i n y c ng u khó h u nh v y ta s m mu n gì c ng t c ch t thôi!”.

Nhan m nh m chu n th i c , n ch t Bách Linh xu ng gh , v nh lên l ng cô nàng: “ ng gi n d , ng gi n d nh v y. Nào, nh m m t hít th vãi cái ã...”.

Bách Linh b nàng d n l i m i bình t nh c ôi chút: “Ta không ph i ang trút gi n lên ng i nàng âu, ta bi t vì c không dính líu n nàng”.

Nhan m ch t d không âu cho h t. Nàng c ng r t mu n vì c này không có can h n mình, nh ng éo le thay chính nàng m i là u s t i nghi t. Tuy v y nh ng tr c m t Bách Linh ang sôi ti t, nàng không có gan m mi ng. Tuy tu vi tr i h n Bách Linh nh ng n u tính v vai v làm yêu, còn lâu m i trình b o toàn tính m ng, Nhan m ành nu t c m giác t i l i vào lòng.

“V y... D M c s n ch gi v n n ch ?”

Bách Linh l a gi n ph ng ph ng: “Còn ch a ch t c”.

Nhan m cu i cùng ã hi u i ph ng ang ph n n t i m c nào. N u là ngày th ng, có ánh ch t Bách Linh c ng không i nào nói ra nh ng l i này.

B t thình linh Bách Linh túm l y tay áo Nhan m, v m t c c k nghiêm túc: “Nhan m, nàng th y ta v i con r n nhãi kia ai t th n ai? T i sao s n ch l i bênh v c nh v y?”.

“Chuy n này... c ng không h n là bênh v c, có th ch là s n ch c m th y i ph ng không có ác ý, b i v y m i không truy c u. Th t ra ta th y...” Nhan m ngh ngh , thành th t nói, “Con ng i D M c s n ch ph i g i là quá t t, tính khí c ng r t tr m t nh, ch ng bao gi ch p nh t ai vì c gì”.

Nh ng vì c ngu xu n nàng ã làm ra ch t ph i y r , th mà D M c c ng ch ng nói gì, tính khi úng là nh n n i.

Bách Linh th ra m t h i, ng d y: “Ta hi u r i”. Nàng ta tay ôm ng áo qu n, i n ng ng c a t nhiên ném l i m t câu: “Nhìn không ra nàng c ng hi u s n ch ghê nh , r t nhi u ng i ut ng D M c s n ch c x r t l nh nh t”.

Nhan m vô th c m mi ng phân bua: “Ta âu...”. Nh ng cu i cùng l i b l ng câu nói. thì ch c c ng xem nh có hi u ít nhi u. G n ây m i chuyên tâm ngh cách l y lòng h n, n c nh ng vì c v t nh h n chu ng u ng lo i trà nào, n c trà ph i nóng c nào nàng c ng ã thu c n m lòng.

M t nhìn viên Di n bích an trên tay, lòng nàng có chút khó t .

Nhan m ch y b ng qua dãy hành lang n tr c c a phòng D M c, c a m , nàng c ng ch ng nh phép t c gõ n a mà lao th ng vào.

D. M. c. ang. t. a. ng. i. bên. mép. gi. ng., th. n. s. c. v. n. nh. bình. th. ng., ôi. m. t. en. sâu. hun. hút. trông. th. y. nà. ng. thì. l. chút. kinh. ng. c.

Nhan. m. lòng. r. i. nh. t. v. ò., v. a. trông. th. y. ng. i. ã. ch. ng. k. p. ngh. ng. i. gi. ch. y. t. i. áp. sát. thành. gi. ng., nú. l. y. tay. h. n. v. n. v. ã. nói. m. t. m. ch.: “Nhan. m. sai. r. i., Nhan. m. không. nên. cho. ng. i. u. ng. chén. canh. ó., Nhan. m. không. bi. t. ng. i. s. n. ò. n. ra. máu... Không. không., không. ph. i. Nhan. m. ang. ki. m. c. âu... Nhan. m. th. t. s. ã. bi. t. l. i. r. i.”.

D. M. c. ch. ng. ng. i. d. y., kh. áp.: “Ng. i. v. a. nghe. t. Bách. Linh. ph. i. không., nà. ng. ta. m. i. lúc. kh. n. tr. ng. th. nào. u. ó. c. ng. r. i. c. lên. Ta. không. sao”.

Trong. m. t. phút. nóng. v. i., nà. ng. không. chút. do. d. nhào. sang. ôm. ch. m. l. y. h. n.: “Xin. l. i...”. Nà. ng. c. ng. không. hi. u. vì. sao. trên. ng. i. i. ph. ng. l. i. toát. ra. th. c. m. giác. thân. thu. c. khi. n. b. n. thân. mu. n. nếp. g. n., có. l. c. ng. do. cô. c. quá. lâu.

Nà. ng. nghe. D. M. c. kh. th. dài., h. n. gi. tay. vu. t. nh. l. ng. nà. ng., gi. ng. len. l. i. chút. b. t. l. c.: “Ta. th. t. s. không. sao”.

“Nh. ng. Bách. Linh. ã. cho. ta. xem. áo. bào. c. a. ng. i., bên. trên. dính. r. t. nhi. u. máu...”

D. M. c. ho. kh. m. y. ti. ng., gi. ng. nói. tr. m. th. p. ôn. hòa.: “Máu. t. ph. i. kh. c. ra. thì. th. ng. th. m. i. kh. i. c. À. mà., ng. i. ã. ghé. n. i. m. i. xem. qua. ch. a., có. còn. thi. u. th. gì. không?”.

Nhan. m. ng. ng. i. m. t. lúc. m. i. s. c. nh. ra. vì. c. này., có. c. nh. ng. cu. i. cùng. v. n. không. nh. n. n. i.: “H., s. n. ch. không. c. n. Nhan. m. n. a. ? Nh. ng. ng. i. n. ng. c. ng. ch. a. ng. n. Nhan. m., ch. v. y. là... xong. r. i?”. Trên. i. l. i. còn. có. ki. u. chuy. n. này. Nà. ng. ã. t. c. m. c. í. ch., i. ph. ng. l. i. ch. ng. c. l. i. l. c. gì.

D. M. c. ph. i. c. i., ch. m. rãi. ng. i. d. y., b. o.: “Ng. i. ã. nói. v. y., thì. trèo. lên. gi. ng. i”.

Nhan. m. á. kh. u., m. p. máy. môi. mà. không. nói. c. ch. nào.

D. M. c. l. i. c. i.: “Ng. i. y., ch. c. cái. d. o. mi. ng”. Ng. ng. chút., h. n. ti. p.: “Ta. và. T. Lân. u. không. thích. ép. bu. c. ng. i. khác., ng. i. n. u. không. mu. n. ây. thì. b. t. c. lúc. nào. c. ng. có. th. i”.

Nhan. m. ngh. ngh., bu. t. mi. ng. h. i. l. i.: “V. y., n. u. nh. ta. mu. n. l. i. thì. sao?”.

“Mu. n. l. i...” D. M. c. m. t. nhìn. nà. ng., khoe. môi. thoáng. hi. n. nét. c. i., “V. y. thì. c. xem. Da. Lan. S. n. C. nh. nh. nhà. c. a. mình”.

N. i. m. i. n. m. cách. h. n. c. không. xa., nhìn. v. h. ng. nam., là. m. t. tòa. vi. n. tuy. không. s. nh. ng. c. ng. n. cách. c. l. p., m. t. mình. m. t. sân. Th. nh. ng., t. nay. nà. ng. ph. i. xem. n. i. này. là. nhà. sao...

Nhan m ngắm nghía : Nhà, r t cu c th nào m i g i là nhà? Lúc còn trên C u Trùng Thiên ng i nằng n ng nh là s ph , trong h n tám tr m n m D Vong Xuyên, nằng u ch có m t thân m t mình, v t v ng nh cô h n. Ngay khi ã t chân n nhân gian, quen bi t bao nhiêu ng i phàm, nằng v n ch a tìm c ch n i v có th cho mình c th c m giác yên n.

Da Lan S n C nh không ph i th t s b n mùa u là xuân. n ông v , khí h u v n l nh h n i, muôn hoa nh g m tàn d n, cây xanh ph kh p c ng không còn c nỏn nà nh vào xuân, nh ng nhìn chung c nh v t v n m áp t i p h n Giang Nam.

Nhan m an ph n th th ng s ng yên n qua tháng ngày. Ti u lang yêu an Th c th nh tho ng l i n tìm nằng ch i, chúng yêu xung quanh c ng u r t d g n. Ch duy có l n cùng an Th c xu ng chân núi hái thu c g p ph i d i tinh, nằng c có c m giác k d th nào ó. Lúc nó c i nhe hàm r ng tr ng n trông c nh s p s a n th t ai, ây nói không ch ng là do nằng t ng t ng ra c ng nên.

T sau l n nằng c n r t l ng tâm ch y n nh n t i v i D M c, m i l n ch m m t i ph ng u ch nhi u l m là g t nh u r i i l t qua, thái không nóng mà c ng ch ng l nh. Nhan m c m th y hôm ó r t có th D M c v a ng d y còn m màng nên thái ô v i mình m i còn l t lay tí h i m. May là v vi c v i ng Uyên n m x a ã d y nằng bài h c x ng máu ph i t bi t mình, b ng không nằng l i t ng b n a c ng không bi t ch ng.

Gi a t ngày rét nh t ông, tr ng lão H t c so n th g i sang, tr nh tr ng bày t ph m ch t ói cho s ch rách cho th m, thà ch t không ph c c a H t c b n h , nhân ti n kích hai v s n ch i nhân m t ch p. T Lân gi n tím gan, m t ch ng p r m lên bàn. Chén s Thanh Hoa trên chi c bàn con thình lình n y b t, r i xu ng t cái “xo ng”, m nh s v v ng tung tóe, qu t trúng vào má D M c b y gi ang cúi u c th .

Ch t th y lành l nh bên má, gi tay s th thì th y ngón tay có v t máu, D M c không b n tâm l m, ch c i b o: “T Lân, dù ng i nhìn không l t m t cách làm c a H t c thì c ng không c n gi n d n v y”. T Lân m t cau mày có ch ng nói ch ng r ng, mãi sau m i phun m t câu: “ám ng i H t c này có khí khái l m”. V a d t l i li n ng d y h t tay áo b i.

Nhan m tò mò r n ng i sang nhìn: Ch c ch c, g ng m t tu n tú c a D M c mà b h y dung thì h i u ng. Còn ch a k p xem k ng n ngành thì ã th y D M c li c m t nhìn mình: “Ng i nhìn gì?”. Thình lình b i r i, nằng v i c i y u i u, rút chi c kh n l a t tay áo ra: “S n ch m t ng i b qu t x c r i kìa”.

D M c nhìn nằng, không bu n nhúc nhích. Nhan m bèn c m kh n tay lau nh bên má h n: “T t nh t nên r a s ch v t th ng, nh v y m i mau lành”.

“B y nhiều có áng gì.” ôi m t en sâu hun hút, t nhiên h n l i chêm l i, “Ngày mai s còn l nh h n hôm nay y, ng i n m c m ng m nh quá”.

Nhan m tr m ngh , ch c hi n gi h n không m y t nh tảo b ng không sao nói c m y l i này. Nàng Da Lan S n C nh c m t th i gian nh ng có vài vi c còn ch a hi u l m: “S n ch , th t ra c tu vi l n yêu pháp c a ng i so v i T Lân s n ch u cao h n, m, h n là cao h n nhiều?”.

D M c ch ng khu u tay lên bàn: “V y nên?”.

“T Lân s n ch ng âu cấu ó, tu vi l i không b ng ng i, hai ng i sao l i có th ngang ch c ngang quy n?” Nhan m còn nh phàm gi i có câu t c ng m t núi không th có hai h , y là ch a k m t trong hai con l i còn y u h t ch nói.

“H m, ng i mu n nói gì?”

Nhan m kh nhún vai, áp: “Nhan m ch l y làm l thôi. L th ng mà nói, áng lý Da Lan S n C nh ch c n m t v s n ch thôi không ph i sao, hu ng h ngay n Nhan m còn l m nhìn ra chân thân c a T Lân s n ch n a là”.

D M c xoay u nhìn v phía tr c, bi u c m ph c t p: “Th à?”.

Nhan m b y gi ch a hi u nguyên do, bèn bu t mi ng áp: “ ng nhiên r i, l nào ng i...”. Ch a nói h t câu thì ch t c m th y phía tr c gió âm xào x c, ng c u ã th y T Lân ng lù lù. M t en h n ít n i, h n nói nh rít t trong k r ng: “ liên hoa tinh nhà ng i, không ng lá gan c ng to th t”.